Wolleken - De Stëbs vu Gottes Féiss

Den Här ass lues a lues rosen a grouss a Kraaft, an hie wäert de Béisen guer net fräisprachen:
Den Här mécht säi Wee am Wirbelwind an am Stuerm,
an d'Wolleke sinn de Stëbs vu senge Féiss. Nahum 1:3

Pentateuch

Ech leeën mäi Bou an der Wollek, an et soll e Zeeche vun engem Bund tëscht mir an der Äerd sinn. An et wäert geschéien, wann ech eng Wollek iwwer d'Äerd bréngen, datt de Bou an der Wollek ze gesi wäert sinn: An de Bou soll an der Wollek sinn; an ech wäert drop kucken, fir mech un den éiwege Bund tëscht Gott an all liewege Wiesen vun all Fleesch, dat op der Äerd ass, ze erënneren. Genesis 9:13-14,16

An den Här ass virun hinnen gaangen, daags iwwer an enger Wolleksail, fir si um Wee ze féieren; an nuets an enger Feiersail, fir si ze beliichten; fir Dag an Nuecht ze goen: Hien huet d'Wolkensail net am Dag an d'Feiersail net an der Nuecht virum Vollek ewechgeholl. Exodus 13:21-22

An den Engel vu Gott, deen virum Lager vun Israel gaangen ass, ass fortgaangen an ass hannert hinnen gaangen; an d'Wolleksail ass virun hirem Gesiicht fortgaangen an huet sech hannert hinne gestallt. An et koum tëscht dem Lager vun den Ägypter an dem Lager vun Israel; an et war eng Wollek an Däischtert fir si, awer et huet hinnen an der Nuecht Liicht ginn; sou datt déi eng net bei déi aner koum déi ganz Nuecht. An et ass geschitt, datt den Här an der Moieswuecht duerch d'Feier- a Wolleksail op d'Arméi vun den Ägypter gekuckt huet, an d'Arméi vun den Ägypter an Onrou geroden huet, Exodus 14:19-20,24

An et ass geschitt, wéi den Aaron zu der ganzer Versammlung vun den Israeliten geschwat huet, datt si no der Wüst gekuckt hunn, an, kuck, d'Herrlechkeet vum Här ass an der Wollek erschéngen. Exodus 16:10

An den Här sot zum Moses: "Kuckt, ech kommen an enger décker Wollek bei dech, fir datt d'Vollek héiere kann, wann ech mat dir schwätzen, a fir ëmmer un dech gleewen kann." An de Moses huet dem Här d'Wierder vum Vollek erzielt. An et ass geschitt um drëtten Dag moies, datt et Donner a Blëtzer gouf, an eng déck Wollek um Bierg, an de Klang vun der Trompett war ganz haart; sou datt all d'Leit, déi am Lager waren, geziddert hunn. Exodus 19:9 , 16

An de Moses ass op de Bierg eropgaang, an eng Wollek huet de Bierg bedeckt. An d'Herrlechkeet vum Här huet um Bierg Sinai gewonnt, an d'Wollek huet en sechs Deeg bedeckt; an um siwenten Dag huet hien de Moses aus der Mëtt vun der Wollek geruff. An de Moses ass an d'Mëtt vun der

Wollek gaangen an ass op de Bierg eropgaangen. De Moses war véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten um Bierg. Exodus 24:15-16,18

An et ass geschitt, wéi de Moses an den Tabernakel erakoum, ass d'Wolkensail erofkomm a stoung virun der Dier vum Tabernakel, an den Här huet mam Moses geschwat. An all d'Leit hunn d'Wolkensail virun der Dier vum Tabernakel gesinn, an all d'Leit sinn opgestan an hunn sech ugebiet, jidderee bei senger Dier. Exodus 33:9-10

An den Här ass an enger Wollek erofkomm, an huet sech do bei him gestallt, an huet den Numm vum Här geruff. Exodus 34:5

Dunn huet eng Wollek d'Zelt vun der Versammlung bedeckt, an d'Herrlechkeet vum Här huet den Tabernakel gefëllt. An de Moses konnt net an d'Zelt vun der Versammlung goen, well d'Wollek drop geluecht huet, an d'Herrlechkeet vum Här den Tabernakel gefëllt huet. An wéi d'Wollek vum Tabernakel opgehuewe gouf, sinn d'Kanner vun Israel op all hire Reesen weidergaangen: Mee wann d'Wollek net opgehuewe gouf, da si se net gereest, bis den Dag, wou se opgehuewe gouf. Well d'Wollek vum Här war daags iwwer dem Tabernakel, a Feier war nuets drop, virun den Ae vum ganze Haus vun Israel, op all hire Reesen. Exodus 40: 34-38

An den Här sot zum Moses: So dem Aaron, dengem Brudder, datt hie net zu all Zäit an dat Hellegtum kënnt, bannent dem Vorhäng virum Verzadeckel, dat op der Ark ass; fir datt hie net stierft; well ech wäert an der Wollek op dem Verzadeckel erschéngen. An hie soll d'Räucherwierk op d'Feier virum Här leeën, fir datt d'Wollek vum Räucherwierk de Vernunftsdeckel, deen iwwer dem Zeienis ass, bedeckt, fir datt hie net stierft: Levitikus 16:2 , 13

An den Dag, wou den Tabernakel opgeriicht gouf, huet d'Wollek den Tabernakel bedeckt, nämlech den Zelt vun der Zeienis; an owes war et iwwer dem Tabernakel wéi e Feier, bis de Moien. Sou war et ëmmer: d'Wollek huet et den Dag bedeckt, an d'Erscheinung vu Feier an der Nuecht. An wéi d'Wollek vum Tabernakel opgehuewe gouf, sinn d'Kanner vun Israel duerno gereest; an op der Plaz, wou d'Wollek bliwwen ass, do hunn d'Kanner vun Israel hir Zelter opgeschloen. Op d'Gebot vum Här sinn d'Kanner vun Israel gereest, an op d'Gebot vum Här hunn si hire Lager opgeschloen: soulaang d'Wollek iwwer dem Tabernakel bliwwen ass, hunn si an hiren Zelter ausgerout. An wann d'Wollek vill Deeg iwwer dem Tabernakel bliwwen ass, hunn d'Kanner vun Israel d'Heed vum Här agehalen a sinn net gereest. An esou war et, wéi d'Wollek e puer Deeg um Tabernakel bliwwen ass, no dem Gebot vum Här, si si an hiren Zelter bliwwen, an no dem Gebot vum Här si si gereest. An esou war et, wéi d'Wollek vum Owend bis de Moie bliwwen ass, an d'Wollek moies opgehuewe gouf, dann si si gereest: egal ob et Dag oder Nuecht war, datt d'Wollek opgehuewe gouf, si si gereest. Oder egal ob et zwee Deeg, e Mount oder e Joer waren, datt d'Wollek um Tabernakel bliwwen ass an drop bliwwen ass, d'Kanner vun Israel sinn an hiren Zelter bliwwen an hunn net gereest; awer wéi se opgehuewe gouf, si si gereest. Numeri 9:15-22

An et ass geschitt, datt um zwanzegsten Dag vum zweete Mount, am zweete Joer, d'Wollek vum Tabernakel vun der Zeienis opgehuewe gouf. An d'Kanner vun Israel sinn aus der Wüst Sinai fortgaangen; an d'Wollek huet sech an der Wüst Paran gestallt. An d'Wollek vum Här war iwwer hinnen den Dag, wéi se aus dem Lager erausgaange sinn. Numeri 10:11-12,34

An den Här ass an enger Wollek erofkomm, huet mat him geschwat, an huet eppes vum Geescht geholl, deen op him war, an huet et de siwwenzeg Eelsten ginn; an et ass geschitt, datt, wéi de Geescht op hinne gerout huet, si prophezeit hunn, an hunn net opgehalen. Numeri 11:25

An den Här ass an der Wolleksail erofkomm, huet sech an der Dier vum Tabernakel gestallt a geruff den Aaron an d'Miriam, an déi zwee sinn erauskomm. An d'Wollek ass vum Tabernakel fortgaang, an do war d'Miriam aussätzeg, wäiss wéi Schnéi. Den Aaron huet d'Miriam ugekuckt, an do war si aussätzeg. Numeri 12:5,10

An si wäerten et den Awunner vun dësem Land erzielen: well si hunn héieren, datt du, Här, ënnert dësem Vollek bass, datt du, Här, vun Angesicht zu Angesicht gesi gëss, an datt deng Wollek iwwer hinne steet, an datt du virun hinne gees, am Dag an enger Wolleksail an an der Nuecht an enger Feiersail. Numeri 14:14

An et ass geschitt, wéi d'Versammlung géint de Moses an den Aaron versammelt war, hunn si sech op den Zelt vun der Versammlung gekuckt; an, kuck, d'Wollek huet en bedeckt, an d'Herrlechkeet vum Här ass erschéngen. Numeri 16:42

Deen virun iech op de Wee gaangen ass, fir iech eng Plaz ze sichen, wou Dir Är Zelter opstelle kënnt, an an der Nuecht am Feier, fir iech ze weisen, wéi ee Wee Dir goe sollt, an an enger Wollek am Dag. Deuteronomium 1:33

An Dir sidd bei de Bierg komm a stoung ënnert him; an de Bierg huet bis an d'Mëtt vum Himmel mat Feier gebrannt, mat Däischtert, Wolleken an décker Däischtert. Deuteronomium 4:11

Dës Wierder huet den Här mat enger lauter Stëmm zu ärer ganzer Versammlung um Bierg aus dem Feier, der Wollek an der décker Däischtert geschwat; an hien huet näischt méi derbäigesat. An hien huet se op zwou Steentafele geschriwwen a se mir ginn. Deuteronomium 5:22

An den Här ass am Tabernakel an enger Wolleksail erschéngen, an d'Wolleksail stoung iwwer der Dier vum Tabernakel. Deuteronomium 31:15

Geschicht

Här, wéi du aus Seir erausgaang bass, wéi du aus dem Feld vun Edom marschéiert bass, huet d'Äerd geziddert, an den Himmel ass erofgedrëpst, och d'Wolleke hunn Waasser gedrëpst. Riichter 5:4

An hien huet däischter Pavillonen ronderëm sech gemaach, däischtert Waasser a dicht Wolleken um Himmel. 2 Samuel 22:12

An hie wäert sinn wéi d'Liicht vum Moien, wann d'Sonn opkënnt, e Moien ouni Wolleken; wéi dat zaart Gras, dat duerch kloert Schimmer nom Reen aus der Äerd eraussprëngt. 2 Samuel 23:4

An et ass geschitt, wéi d'Priester aus dem Hellege Plaz erauskoumen, datt d'Wollek d'Haus vum Här gefëllt huet, sou datt d'Priester wéinst der Wollek net konnten stoen fir ze déngen, well d'Herrlechkeet vum Här d'Haus vum Här gefëllt hat. 1 Kinneken 8:10-11

An et ass geschitt, datt de siwente Mol, datt hien gesot huet: "Kuckt, eng kleng Wollek kënnt aus dem Mier op, wéi d'Hand vun engem Mann." An hien huet gesot: "Géi erop a sot zum Ahab: Spann däi Won vir a fuer erof, fir datt de Reen dech net ophält." An der Tëschenzäit war den Himmel schwaarz vu Wolleken a Wand, an et koum e staarke Reen. An den Ahab ass geridden a goung op Jesreel. 1 Kinneken 18:44-45

Et ass geschitt, wéi d'Trompettisten an d'Sänger wéi een zesumme waren, fir een Toun ze maachen, fir den Här ze luewen an ze danken; an wéi si hir Stëmm mat den Trompetten, Becken a Museksinstrumenter erhuewen hunn, an den Här gelueft hunn a gesot hunn: Well hien ass gutt; well seng Barmhäerzegkeet fir ëmmer dauert - dann ass d'Haus mat enger Wollek gefëllt ginn, dat Haus vum Här; sou datt d'Priester wéinst der Wollek net konnten stoen fir ze déngen; well d'Herrlechkeet vum Här hat d'Haus vu Gott gefëllt. 2 Chroniken 5:13-14

Ausserdeem hues du si den Dag mat enger Wolleksail gefouert, an an der Nuecht mat enger Feiersail, fir hinnen de Wee ze beliichten, op deem se goe sollten. Awer du hues se an denger viller Barmhäerzegkeet net an der Wüst verlooss: d'Wolleksail ass net den Dag vun hinnen ewechgaang, fir se um Wee ze féieren, an och net d'Feiersail an der Nuecht, fir hinnen d'Liicht an de Wee ze weisen, op deem se goe sollten. Nehemia 9:12,19

Poesie

Däischtert an de Schiet vum Doud sollen et flecken; eng Wollek soll driwwer wunnen; d'Schwaarzt vum Dag sollen et erschrecken. Hiob 3:5

Wéi d'Wollek verschwënnt a fortgeet, sou kënnt deen, deen an d'Graf erofgeet, net méi erop. Hiob 7:9

Och wann seng Herrlechkeet bis an den Himmel eropgeet a säi Kapp bis an d'Wolleke reecht, da wäert hie fir ëmmer vergoen wéi säin eegenen Dreck. Déi, déi hie gesinn hunn, wäerten froen: Wou ass hien? Hiob 20: 6-7

An du sees: Wéi soll Gott dat wëssen? Kann hie riichten duerch déi däischter Wollek? Déck Wolleke sinn him eng Decken, datt hie net gesäit; an hie wandert am Krees vum Himmel. Hiob 22:13-14

Hie bindt d'Waasser a senge décke Wolleken zesummen; an d'Wollek gëtt net ënner hinnen opgerappt. Hie hält d'Gesiicht vu sengem Troun zréck a verdeelt seng Wollek driwwer. Hiob 26:8-9

Schrecken hunn sech géint mech geriicht: si verfollegen meng Séil wéi de Wand, a mäi Wuelbefannen verschwënnt wéi eng Wollek. Hiob 30:15

Kuckt op den Himmel a kuckt; a kuckt d'Wolleken, déi méi héich si wéi du. Hiob 35:5

Déi d'Wolleke falen a reichlech op de Mënsch ofginn. Kann iergendeen d'Ausbreedung vun de Wolleken oder de Kaméidi vu sengem Tabernakel verstoen? Mat Wolleken bedeckt hien d'Liicht; an hie befielt et net ze schéngen duerch d'Wollek, déi tëscht kënnt. Hiob 36:28-29,32

Och duerch d'Waasserung midd hien déi déck Wollek: hie verdeelt seng hell Wollek: Weess du, wéini Gott se verdeelt huet, an d'Liicht vu senger Wollek schénge gelooss huet? Weess du d'Ausbalancéierung vun de Wolleken, déi wonnerbar Wierker vun deem, deen perfekt am Wëssen ass? An elo gesinn d'Mënschen net dat hellt Liicht, dat an de Wolleken ass, mä de Wand geet laanscht a botzt se. Hiob 37:11,15-26,21

Wéi ech d'Wollek zu sengem Kleed gemaach hunn, an déck Däischtert zu engem Wickelband dofir, kanns du deng Stëmm zu de Wolleken erhiewen, fir datt vill Waasser dech bedecken? Wien kann d'Wolleken a Wäisheet zielen? Oder wien kann d'Fläsche vum Himmel stoppen, Hiob 38:9,34,37

Hien huet d'Däischtert zu sengem Geheimnis gemaach; säi Pavillon ronderëm hie war donkelt Waasser a déck Wolleken vum Himmel. Bei der Hellegkeet, déi virun him war, sinn seng déck Wolleken fortgaang, Hagelsteng a Feierkuele. Psalm 18:11-12

Deng Barmhäerzegkeet, Här, ass am Himmel; an deng Trei bis an d'Wolleken. Psalm 36:5

Well Är Barmhäerzegkeet ass grouss bis an den Himmel, an Är Wourecht bis an d'Wolleken. Psalm 57:10

Gitt Gott Kraaft: Seng Herrlechkeet ass iwwer Israel, a seng Kraaft ass an de Wolleken. Psalm 68:34

D'Wolleke hunn Waasser gegoss: den Himmel huet e Klang erausgestraalt: och Är Pfeile sinn erausgaangen. Psalm 77:17

Och am Dag huet hien si mat enger Wollek gefouert, an déi ganz Nuecht mat engem Feierliicht. Och wann hien de Wolleke vun uewen gebueden an d'Dieren vum Himmel opgemaach huet, Psalm 78:14,23

Wolleken an Däischtert sinn ronderëm hien: Gerechtegkeet a Geriicht sinn d'Wunneng vu sengem Troun. Psalm 97:2

Hien huet zu hinnen an der Wolleksail geschwat: si hunn seng Zeienaussoen an d'Uerdnung, déi hien hinne ginn huet, agehalen. Psalm 99:7

Wien d'Balke vu senge Zëmmeren an d'Waasser leet, deen d'Wolleken zu sengem Won mécht, deen op de Flilleke vum Wand geet: Psalm 104:3

Hien huet eng Wollek als Deckung ausgebreet, a Feier fir an der Nuecht Liicht ze ginn. Psalm 105:39

Well Är Barmhäerzegkeet ass grouss iwwer den Himmel, an Är Wourecht geet bis an d'Wolleken. Psalm 108:4

Deen den Himmel mat Wolleken bedeckt, deen Reen fir d'Äerd virbereet, deen Gras op de Bierger wuessen léisst. Psalm 147:8

Duerch säi Wëssen ginn d'Déiften opgerappt, an d'Wolleke loossen den Tau eroflafen. Spréch 3:20

Wéi hien d'Wolleken uewen opgeriicht huet, wéi hien d'Quelle vun der Déift gestäerkt huet: Spréch 8:28

Am Liicht vum Gesiicht vum Kinnek ass Liewen; a seng Gunst ass wéi eng Wollek vum spéide Reen. Spréchwierder 16:15

Wien sech mat engem falschen Kaddo rühmt, ass wéi Wolleken a Wand ouni Reen. Spréchwierder 25:14

Wann d'Wolleke voller Reen sinn, leeë se sech op d'Äerd aus; a wann e Bam no Süden oder no Norden fällt, do wou de Bam fällt, do wäert e leien. Wien op de Wand oppasst, säet net; a wien op d'Wolleke kuckt, ernt net." Prediger 11: 3-4

Soulaang d'Sonn, oder d'Liicht, oder de Mound, oder d'Stäre net däischter ginn, an d'Wolleken nom Reen net zréckkommen: Prediger 12:2

Propheten

An den Här wäert iwwer all Wunnplaz vum Bierg Zion an iwwer seng Versammlungen eng Wollek a Rauch am Dag an d'Schimmerung vun engem flammende Feier an der Nuecht schafen; well iwwer all d'Herrlechkeet wäert eng Verdeedegung sinn. Jesaja 4:5

An ech wäert et verwüsten: et wäert net geschnidde ginn, nach gegruewen ginn; mee et wäerten Dären a Distelen opkommen; ech wäert de Wolleken och befielen, datt se kee Reen drop leeën. Jesaja 5:6

Ech wäert iwwer d'Héicht vun de Wolleken opsteigen; ech wäert wéi den Allerhéchsten sinn. Jesaja 14:14

Well sou sot den Här zu mir: Ech wäert mech ausruhen, an ech wäert a menger Wunnplaz kucken wéi eng kloer Hëtzt op Kraider, a wéi eng Wollek vun Tau an der Hëtzt vun der Ernte. Jesaja 18:4

D'Laascht vun Egypten. Kuckt, den Här reitt op enger schneller Wollek a kënnt an Egypten; an d'Idolen vun Egypten wäerten sech viru senger Präsenz beweegen, an d'Häerz vun Egypten wäert an him schmëlzen. Jesaja 19:1

Du wäerts de Kaméidi vun de Friemen erofsetzen, wéi d'Hëtzt an enger dréchener Plaz; souguer d'Hëtzt mam Schiet vun enger Wollek: de Branche vun de Schrecklechen wäert erofgesat ginn. Jesaja 25:5

Ech hunn deng Iwwertrëtter wéi eng déck Wollek ausgeläscht, an deng Sënnen wéi eng Wollek; kéim zréck zu mir, well ech hunn dech erléist. Jesaja 44:22

Wien sinn dës, déi fléien wéi eng Wollek, a wéi Dauwen zu hire Fënsteren? Jesaja 60:8

Kuckt, hie kënnt wéi Wolleken op, a seng Wonnen wéi e Wirbelwind; seng Päerd si méi séier wéi Adler. Wee eis! Mir si verwinnt. Jeremia 4:13

Wéi huet den Här d'Duechter Sion a sengem Roserei mat enger Wollek bedeckt, an d'Schéinheet vun Israel vum Himmel op d'Äerd erofgehäit, an huet sech net un seng Foussbänk um Dag vu sengem Roserei erënnert! Klagelieder 2:1

Du hues dech mat enger Wollek bedeckt, fir datt eist Gebied net duerchgoe soll. Klagelidder 3:44

An ech hunn gekuckt, an, kuck, e Wirbelwind koum aus dem Norden, eng grouss Wollek, an e Feier huet sech agewéckelt, an eng Hellegkeet war ronderëm si, an aus hirer Mëtt wéi d'Faarf vun Amber, aus der Mëtt vum Feier. Wéi d'Erscheinung vum Bou, deen an der Wollek ass um Dag vum Reen, sou war d'Erscheinung vun der Hellegkeet ronderëm. Dëst war d'Erscheinung vun der Bild vun der Herrlechkeet vum Här. An wéi ech et gesinn hunn, sinn ech op mäi Gesiicht gefall, an ech hunn d'Stëmm vun engem héieren, deen geschwat huet. Ezekiel 1:4 , 28

An do stoungen siwwenzeg Männer vun den Eelsten vum Haus vun Israel virun hinnen, an an der Mëtt vun hinnen stoung de Jaasanja, de Jong vum Schafan, mat jidderengem sengem Räucherkar an der Hand; an eng déck Wollek vu Räucherwierk ass eropgaang. Ezekiel 8:11

D'Cherubim stoungen op der rietser Säit vum Haus, wéi de Mann eran gaang ass; an d'Wollek huet den banneschten Haff gefëllt. Dunn ass d'Herrlechkeet vum Här vum Cherub eropgaangen a stoung iwwer der Schwell vum Haus; an d'Haus gouf mat der Wollek gefëllt, an den Haff war voll vum Glanz vun der Herrlechkeet vum Här. Ezekiel 10: 3-4

Well den Dag ass no, ja, den Dag vum Här ass no, en wolleken Dag; et wäert d'Zäit vun den Heiden sinn. Och zu Tehaphnehes gëtt den Dag däischter, wann ech do d'Joch vun Ägypten zerbriechen, an de Glanz vun hirer Kraaft wäert an hir ophalen; eng Wollek wäert si bedecken, an hir Duechtere wäerten a Gefaangenschaft goen. Ezekiel 30:3 , 18

An wann ech dech ausläschen, wäert ech den Himmel bedecken an seng Stäre däischter maachen; ech wäert d'Sonn mat enger Wollek bedecken, an de Mound wäert säi Liicht net ginn. Ezekiel 32:7

Wéi e Schäfert seng Trapp sicht, wann hien ënner senge verstreete Schof ass, sou wäert ech meng Schof sichen a se aus all de Plazen retten, wou se am bewölkten an däischteren Dag verstreet waren. Ezekiel 34:12

Du wäerts eropgoen a kommen wéi e Stuerm, du wäerts wéi eng Wollek sinn, fir d'Land ze bedecken, du an all deng Truppen a vill Vëlker mat dir. An du wäerts géint mäi Vollek Israel opkommen, wéi eng Wollek, déi d'Land bedeckt; et wäert an de leschten Deeg geschéien, an ech wäert dech géint mäi Land bréngen, fir datt d'Heiden mech kenne léieren, wann ech an dir geheiligt ginn, o Gog, virun hiren Aen. Ezekiel 38:9 , 16

Ech hunn an den Nuetsvisiounen gesinn, an, kuck, een wéi de Mënschejong koum mat de Wolleke vum Himmel, an ass bei den Alen vun Deeg komm, an si hunn hien bei hie bruecht. Daniel 7:13

O Ephraim, wat soll ech dir maachen? O Juda, wat soll ech dir maachen? Well deng Guttheet ass wéi eng Moieswollek, a wéi den fréien Tau geet se fort. Hosea 6:4

Dofir wäerte si sinn wéi eng Moieswollek, a wéi den fréien Tau, deen ewechgeet, wéi d'Spräi, dat mam Wirbelwind vum Buedem gedriwwe gëtt, a wéi den Damp aus dem Kamäin. Hosea 13:3

En Dag vun Däischtert a vun Däischtert, en Dag vu Wolleken a vun décker Däischtert, wéi de Moien, deen sech iwwer d'Bierger ausbreet: e grousst a staarkt Vollek; sou eppes gouf et nach ni, a wäert duerno och net méi ginn, bis an d'Jore vu ville Generatiounen. Joël 2:2

Den Här ass lues a lues rosen a grouss a Kraaft, an hie wäert de Béisen guer net fräisprachen: dem Här säi Wee ass am Wirbelwind an am Stuerm, an d'Wolleke sinn de Stëbs vu senge Féiss. Nahum 1:3

Dee Dag ass en Dag vum Roserei, en Dag vun Onrou an Nout, en Dag vun der Verwüstung an der Verwüstung, en Dag vun Däischtert an Däischtert, en Dag vu Wolleken an décker Däischtert, Zefanja 1:15

Frot den HÄR ëm Reen zur Zäit vum spéide Reen; sou wäert den HÄR hell Wolleken maachen, a si Reenschauer ginn, jidderengem Gras um Feld. Sacharja 10:1

Evangelien

Wéi hien nach geschwat huet, huet eng hell Wollek si iwwerdeckt; an aus der Wollek koum eng Stëmm: "Dësen ass mäi léiwe Jong, un deem ech Freed hunn; lauschtert op hien." Matthäus 17:5

An dann wäert d'Zeeche vum Mënschejong um Himmel erschéngen: an dann wäerten all d'Stämme vun der Äerd traueren, a si wäerten de Mënschejong op de Wolleke vum Himmel mat Kraaft a grousser Herrlechkeet kommen gesinn. Matthäus 24:30

De Jesus sot zu him: „ Du hues et gesot; awer ech soen iech: Vun elo un wäert Dir de Mënschejong op der rietser Hand vun der Muecht sëtzen a kommen op de Wolleke vum Himmel gesinn.“ Matthäus 26:64

An et koum eng Wollek, déi si iwwerdeckt huet, an eng Stëmm koum aus der Wollek a sot: "Dësen ass mäi léiwe Jong; lauschtert op hien." Markus 9:7

An dann wäerte si de Mënschejong op de Wolleke kommen gesinn, mat grousser Kraaft a Herrlechkeet. Markus 13:26

An de Jesus sot: Ech sinn et; an Dir wäert de Mënschejong op der rietser Hand vun der Muecht sëtzen a kommen op de Wolleke vum Himmel gesinn. Markus 14:62

Wéi hien dat geschwat huet, koum eng Wollek an huet si iwwerdeckt; an si kruten Angscht, wéi si an d'Wolk erakoumen. An do koum eng Stëmm aus der Wollek a sot: "Dësen ass mäi léiwe Jong; lauschtert op hien." Lukas 9: 34-35

An hien huet och zu de Leit gesot: " Wann Dir eng Wollek aus dem Westen opgoe gesitt, sot Dir direkt: 'Et kënnt e Reenschauer'; an esou ass et." Lukas 12:54

An dann wäerte si de Mënschejong a Wollek kommen gesinn, mat Kraaft a grousser Herrlechkeet. Lukas 21:27

An nodeems hien dës Saache gesot hat, gouf hien, während si gekuckt hunn, eropgeholl; an eng Wollek huet hien aus hire Siichten geholl. Apostelgeschicht 1:9

Epistelen

Ausserdeem, Bridder, ech wëll net, datt Dir net wësst, datt eis Väter all ënner der Wollek waren an all duerch d'Mier gaange sinn; An si goufen all an der Wollek an am Mier dem Moses gedeeft; 1 Korinther 10: 1-2

Dann gi mir, déi lieweg sinn a bleiwen, zesumme mat hinnen an de Wolleke geholl, fir dem Här an der Loft ze treffen: a sou wäerte mir ëmmer beim Här sinn. 1 Thessalonicher 4:17

Dofir, well mir och mat sou enger grousser Wollek vu Zeie ronderëm sinn, loosst eis all Laascht ofleeën an d'Sënn, déi eis sou liicht ëmfängt, a loosst eis mat Gedold de Laf lafen, deen virun eis läit, Hebräer 12:1

Dëst sinn Quellen ouni Waasser, Wolleken, déi vun engem Stuerm gedroe ginn; fir déi den Niwwel vun der Däischtert fir ëmmer reservéiert ass. 2. Péitrus 2:17

Dëst sinn Flecken op Äre Fester vun der Léift, wa se mat Iech feieren a sech ouni Angscht ernähren: Wolleke si ouni Waasser, vu Wand ronderëm gedroe; Beem, deenen hir Friichte verwinnt sinn, ouni Friichten, zweemol dout, vun de Wuerzelen erausgerappt; Judas 1:12

Offenbarung

Kuckt, hie kënnt mat de Wolleken; an all Aen wäerten hie gesinn, och déi, déi hie duerchstuerwen hunn; an all d'Gemënsch vun der Äerd wäerten wéinst him jäizen. Och esou, Amen. Offenbarung 1:7

An ech hunn en anere mächtegen Engel vum Himmel erofkommen gesinn, bekleed mat enger Wollek; an e Reebou war iwwer sengem Kapp, a säi Gesiicht war wéi d'Sonn, a seng Féiss wéi Feiersailen. Offenbarung 10:1

An si hunn eng grouss Stëmm vum Himmel héieren, déi zu hinne sot: "Kommt erop heiher!" An si sinn an enger Wollek an den Himmel opgestiegen, an hir Feinde hunn si gesinn. Offenbarung 11:12

An ech hunn gekuckt, an do war eng wäiss Wollek, an op der Wollek souz een wéi de Mënschejong, mat enger gëllener Kroun op sengem Kapp an enger schaarfer Séchel an der Hand. An en aneren Engel koum aus dem Tempel eraus a rifft mat lauter Stëmm zu deem, deen op der Wollek souz: "Stéiss deng Séiwel eran a rént, well d'Zäit ass komm fir ze rénten; well d'Ernte vun der Äerd ass reif." An deen, deen op der Wollek souz, huet seng Séchel op d'Äerd geworf; an d'Äerd gouf geernt." Offenbarung 14: 14-16

Apokryphen

Duerno ass eng waasseresch Wollek viru mir laanschtgaangen, an huet vill Reen mat engem Stuerm erofgehäit; an wéi de stiermesche Reen eriwwer war, sinn d'Drëpsen ëmmer erëm bliwwen. 2 Esra 4:49

Mä et ass méi einfach fir deen, deen a Gefor ass, an dës Saachen ze kommen, wéi wéi eng Wollek aus der Welt ze verschwannen an déi Saachen net ze gesinn, déi an de leschten Deeg geschéien. An hien huet mir geäntwert a gesot: 2 Esra 13:20

Kuckt Wolleken aus dem Osten a vum Norden bis zum Süden, an si sinn ganz schrecklech ze gesinn, voller Roserei a Stuerm. A staark Wand wäerten aus dem Osten opkommen, an et opmaachen; an d'Wollek, déi hien a Roserei opgeriicht huet, an de Stär geréiert huet fir Angscht virum Ost- a Westwand ze verursaachen, wäert zerstéiert ginn. Déi grouss a mächteg Wolleke wäerten voller Roserei opgeblosen ginn, an de Stär, fir datt se déi ganz Äerd an déi, déi drop wunnen, Angscht maachen; a si wäerten iwwer all héich an erhiewt Plaz en schreckleche Stär ausgossen, 2 Esdras 15:34 , 39-40

An eisen Numm wäert mat der Zäit vergiess ginn, a kee Mënsch wäert eis Wierker an Erënnerung behalen, an eist Liewe wäert wéi d'Spuer vun enger Wollek verschwannen, a wäert wéi en Niwwel verstreet ginn, deen duerch d'Sonnestrale fortgedriwwe gëtt, an duerch hir Hëtzt iwwerwältegt gëtt. Wäisheet vum Salomo 2:4

Dann wäerten déi richteg zielend Donnerblëtzer erausgoen; an aus de Wolleken, wéi aus engem gutt gespannte Bou, wäerte si op d'Zil fléien. Wäisheet vum Salomo 5:21

Wéi nämlech eng Wollek, déi de Lager beschiedegt huet; a wou Waasser virdrun stoung, ass dréchent Land erschéngen; an aus dem Roude Mier e Wee ouni Hindernis; an aus dem gewaltege Floss e gréngt Feld: Wäisheet vum Salomo 19:7

Wann e räiche Mann schwätzt, da hält jidderee seng Mënd, a kuckt, wat hie seet, si luewen et bis an d'Wolleken; awer wann den aarme Mann schwätzt, da froe si: Wat ass dat fir e Mann? A wann hie stéisst, da hëllefen si him, him ëmzewerfen. Ecclesiasticus 13:23

Ech sinn aus dem Mond vum Allerhéchsten erauskomm an hunn d'Äerd wéi eng Wollek bedeckt. Ech hunn op héije Plazen gewunnt, a mäi Troun ass an enger Wolleksail. Ecclesiasticus 24:3-4

Wien dem Här déngt, gëtt mat Gnod ugeholl, a säi Gebied wäert bis an d'Wolleke reechen. D'Gebied vun den Demütegen duerchbréngt d'Wolleke; a bis et no kënnt, wäert hie net getréischt ginn; a wäert net fortgoen, bis den Allerhéchsten kuckt fir gerecht ze riichten, an Uerteel ze maachen. Barmhäerzegkeet ass an der Zäit vun der Nout zäitlech, wéi Reenwolleken an der Zäit vun der Dréchent. Ecclesiasticus 35:16-17,20

Duerch dëst ginn d'Schätz opgemaach: a Wolleke fléien eraus wéi Vullen. Duerch seng grouss Kraaft mécht hien d'Wolleke fest, an d'Hagelsteng gi kleng zerbrach. Ecclesiasticus 43:14-15

Hien huet him seng Stëmm héieren gelooss, an hien an déi däischter Wollek bruecht, an him Geboter viru sengem Gesiicht ginn, ja, d'Gesetz vum Liewen a vum Wëssen, fir datt hien dem Jakob seng Bündner léiere kéint, an Israel seng Uerteeler. Ecclesiasticus 45:5

Hie war wéi de Moiesstär an enger Wollek, a wéi de Mound a voller Sonn: Wéi d'Sonn, déi op den Tempel vum Allerhéchsten schéngt, a wéi de Reebou, deen an de helle Wolleke Liicht gëtt: A wéi en schéinen Olivenbam, deen Uebst dréit, a wéi eng Zypress, déi bis an d'Wolleke wiisst. Ecclesiasticus 50:6-7,10

Wien ass an den Himmel eropgaangen, huet si geholl an aus de Wolleken erofbruecht? Baruch 3:29

An wann Gott de Wolleken d'Gebot gëtt, iwwer déi ganz Welt ze goen, maachen si, wat hinne gebueden ass. Bréif vum Jeremia 1:62

O Dir Blëtzer a Wolleken, lueft den Här: lueft a verbréngt hien iwwer alles fir ëmmer. Gebied vum Asarja 1:51

Wéi dëst gemaach war, an d'Zäit komm war, datt d'Sonn geschéngt huet, déi virdru an der Wollek verstoppt war, gouf e grousst Feier entzündet, sou datt jidderee sech bewonnert huet. 2 Makkabäer 1:22

Dann wäert den Här hinnen dës Saache weisen, an d'Herrlechkeet vum Här wäert erschéngen, an och d'Wollek, sou wéi se ënner dem Moses gewisen gouf, a wéi de Salomo wollt, datt d'Plaz éierlech geheiligt soll ginn. 2 Makkabäer 2:8

Enoch

Kuckt de Summer an de Wanter, wéi déi ganz Äerd mat Waasser gefëllt ass, a Wolleken, Dau a Reen drop leien. Enoch 2:3

An et ass vill Gottlosegkeet entstanen, an si hunn Huereschützer gemaach, a si goufen an d'Irre gefouert a sinn op all hire Weeër korrupt ginn. De Semjâzâ huet Verzauberungen a Wuerzelschnëtter geléiert, den Armârôs d'Léisung vun Verzauberungen, de Barâqîjâl huet d'Astrologie geléiert, de Kôkabêl d'Stärebiller, den Ezêqêêl d'Wëssen vun de Wolleken, den Araqiêl d'Zeeche vun der Äerd, de Shamsiêl d'Zeeche vun der Sonn, an de Sariêl de Laf vum Mound. An wéi d'Mënsche verluer gaange sinn, hunn si geruff, an hire Ruff ass an den Himmel eropgaangen... Enoch 8:2

An d'Visioun gouf mir sou gewisen: Kuckt, an der Visioun hunn d'Wolleken mech invitéiert an en Niwwel huet mech geruff, an de Laf vun de Stären an de Blëtzer hunn mech séier gemaach a beeilt, an d'Wand an der Visioun hunn mech fléie gelooss an hunn mech no uewen gehuewen an an den Himmel gedroen. Enoch 14:8

Ech hunn d'Wand op der Äerd gesinn, déi d'Wolleke gedroen hunn: ech hunn d'Weeër vun den Engelen gesinn. Ech hunn um Enn vun der Äerd d'Firmament vum Himmel uewen gesinn. Enoch 18:5

Wéi e räiche Waasserlaf, deen no Nordwesten gefloss ass, huet et Wolleken an Tau op alle Säiten eropgestuerwen. Enoch 28:3

An do hunn meng Aen d'Geheimnisser vum Blëtz an vum Donner gesinn, an d'Geheimnisser vun de Wand, wéi se opgedeelt sinn fir iwwer d'Äerd ze bléisen, an d'Geheimnisser vun de Wolleken an dem Tau, an do hunn ech gesinn, vu wou se op där Plaz kommen a vu wou se déi staubeg Äerd duerchsättigen. An do hunn ech zougemaach Kammeren gesinn, aus deenen d'Wand opgedeelt sinn, d'Kamber vum Hagel a Wand, d'Kamber vum Niwwel a vun de Wolleken, an d'Wollek dovun schweeft iwwer der Äerd vum Ufank vun der Welt un. Enoch 41:3-4

An de Geescht vum Tau huet seng Wunneng um Enn vum Himmel, a ass mat de Kammeren vum Reen verbonnen, a säi Laf ass am Wanter a Summer: a seng Wolleken an d'Wolleke vum Niwwel sinn verbonnen, an déi eng gëtt dem aneren. Enoch 60:20

An aus dem mëttleren Portal kommen an direkter Richtung Gesondheet a Reen an Tau a Wuelstand; an duerch den drëtten Portal am Westen kommen Wolleken a Reefrascht, a Schnéi a Reen, an Tau an Heeschrecken. Enoch 76:11

An de véierte Quartal, deen den Norden genannt gëtt, ass an dräi Deeler opgedeelt: den éischten dovun ass fir d'Wunneng vun de Mënschen; an den zweeten enthält Mierer vu Waasser, an d'Ofgronden a Bëscher a Flëss, an Däischtert a Wolleken; an den drëtten Deel enthält de Gaart vun der Gerechtegkeet. Enoch 77:3

Och, wann meng Aen eng Wollek vu Waasser wieren, fir datt ech iwwer dech kräische kéint, a meng Tréinen erofgëssen wéi eng Wollek vu Waasser: fir datt ech vu menger Häerzensuerg roueg kéint sinn! Enoch 95:1

An Hie wäert all Wollek an Niwwel an Dauw a Reen als Zeie géint iech ruffen; well si all wäerten wéinst iech dovun ofgehale ginn, op iech erofzekommen, an si wäerten un är Sënne denken. Enoch 100:11

An ech hunn do eppes gesinn wéi eng onsichtbar Wollek; well wéinst hirer Déift konnt ech net driwwer kucken, an ech hunn eng Feierflam gesinn, déi hell gebrannt huet, an Saachen wéi glänzend Bierger, déi sech ëmkreest an hin an hier beweegt hunn. Enoch 108:4

Jascher

An hien huet zu him gesot: "Huel elo däi Jong, däin eenzege Jong, deen du gär hues, den Isaak, a gitt an d'Land Moria, a feier hien do als Brandoffer op engem vun de Bierger, déi dir gewise ginn, well do wäerts du eng Wollek an d'Herrlechkeet vum Här gesinn." An eng Feiersail ass him erschéngen, déi vun der Äerd bis an den Himmel gereecht huet, an eng Wollek vun Herrlechkeet um Bierg, an d'Herrlechkeet vum Här gouf an der Wollek gesinn. An den Abraham sot zum Isaak: "Mäi Jong, gesäis du op deem Bierg, deen mir aus der Distanz gesinn, dat, wat ech drop gesinn?" An den Isaak huet geäntwert a gesot zu sengem Papp: "Ech gesinn a kuckt eng Feiersail an eng Wollek, an d'Herrlechkeet vum Här gëtt op der Wollek gesinn." Jasher 23:2,42-44

An d'Herrlechkeet vum Här ass um Bierg Sinai gerout, an hien huet de Moses geruff, an de Moses koum an der Mëtt vun enger Wollek an ass op de Bierg eropgaang. Jasher 82:8

An um zwanzegsten Dag vum Mount ass d'Wollek vum Tabernakel vun der Zeienis ewechgeholl ginn. Zu där Zäit hunn d'Kanner vun Israel hir Rees vun der Wüst Sinai aus weidergefouert, an si sinn eng Rees vun dräi Deeg gemaach, an d'Wollek huet sech op der Wüst Paran gestallt; do ass de Roserei vum Här géint Israel entflammt, well si den Här provozéiert haten, andeems si hien ëm Fleesch gefrot hunn, fir datt si iesse konnten. Jasher 83:25-26

An den Här ass am Tabernakel an enger Wolleksail erschéngen, an d'Wolleksail stoung um Entrée vum Tabernakel. Jasher 87:2

Jubiläen

An de Moses ass op de Bierg vu Gott eropgaang, an d'Herrlechkeet vum Här huet um Bierg Sinai gewonnt, an eng Wollek huet en sechs Deeg laang iwwerdeckt. An hien huet de Moses um siwenten

Dag aus der Mëtt vun der Wollek geruff, an d'Erscheinung vun der Herrlechkeet vum Här war wéi e flammend Feier op der Spëtzt vum Bierg. Jubiläen 1:2-3

Well um éischten Dag huet Hien den Himmel uewen erschaf, an d'Äerd an d'Waasser an all d'Geeschter, déi virun him déngen - d'Engele vun der Präsenz, an d'Engele vun der Hellegung, an d'Engele vum Geescht vum Feier an d'Engele vum Geescht vun de Wand, an d'Engele vum Geescht vun de Wolleken, an der Däischtert, an dem Schnéi an dem Hagel an dem Riefrascht, an d'Engele vun de Stëmmen an dem Donner an dem Blëtz, an d'Engele vun de Geeschter vun der Keelt an der Hëtzt, an dem Wanter an dem Fréijoer an dem Hierscht an dem Summer an all de Geeschter vu senge Kreaturen, déi am Himmel an op der Äerd sinn, huet Hien den Ofgrond an d'Däischtert erschaf, Owend an Nuecht, an d'Liicht, Sonnenopgang an Dag, déi Hien an der Erkenntnis vu sengem Häerz virbereet huet. Jubiläen 2:2

Hie huet säi Bou an d'Wollek gestallt als Zeeche vum éiwege Bund, datt et keng Iwwerschwemmung méi op der Äerd soll ginn, fir se all d'Deeg vun der Äerd ze zerstéieren. Jubiläum 6:16

An eng Wollek vu Kuebe koum fir d'Saat ze verschléngen, an den Abram ass hinne begéint, ier se sech um Buedem niddergelooss hunn, an huet hinnen nogeruff, ier se sech um Buedem niddergelooss hunn fir d'Saat ze verschléngen, a gesot: "Falt net erof; gitt zréck op déi Plaz, wou Dir hierkommt," an si sinn zréckgaangen. An hien huet d'Wolleke vu Kuebe siwwenzeg Mol zréckdréie gelooss, an vun all de Kuebe am ganze Land, wou den Abram do war, huet sech net emol ee niddergelooss. Jubiläen 11:18-19

Verluer Bicher vun der Bibel

Mä wéi ech fortgaange sinn, sot de Joseph, hunn ech an d'Loft gekuckt, an ech hunn d'Wolleken erstaunt gesinn, an d'Vullen vum Himmel, déi an hirem Fluch stoe bliwwe sinn. Protevangelion 13:2

Dunn huet eng hell Wollek d'Höhl iwwerdeckt, an d'Gebuertsfra sot: "Haut ass meng Séil verherrlecht, well meng Aen iwwerraschend Saache gesinn hunn, an d'Erléisung ass fir Israel bruecht ginn." Mä op eemol gouf d'Wollek zu engem grousse Liicht an der Höhl, sou datt hir Aen et net konnten erdroen. Protevangelion 14:10-11

Hei ware mir bis elo, an hunn den Doud net geschmaacht, awer elo stinn mir amgaang beim Komme vum Antichrist zréckzekommen, bewaffnet mat göttleche Zeeche a Wonner, fir géint hien an der Schluecht ze kämpfen, a vun him zu Jerusalem ëmbruecht ze ginn, an no dräi an en halleft Deeg erëm lieweg an d'Wolleken opgeholl ze ginn. Evangelium vum Nikodemus 20:4

Dunn hunn d'Leit de Koup Feier ugestach; obwuel d'Flam ganz grouss war, huet se si net beréiert, well Gott Matgefill mat hir hat, an huet e grousse Ausbroch vun der Äerd ënnen verursaacht, an eng Wollek vun uewen huet grouss Quantitéite Reen an Hagel erofgegoss; Apostelgeschichten vum Paulus an Thekla 5:15

Mä d'Fësch (Mierkälwer), wéi se d'Liicht an d'Feier gesinn hunn, goufen ëmbruecht a sinn dout op der Waasseruewerfläch geschwomm, an eng Feierwollek huet d'Thekla ëmginn, sou datt d'Leit hir Nacktheet net gesinn hunn, sou wéi d'Déieren net bei si koumen. Apostelgeschichten vum Paulus an der Thekla 9:9

Wéi si vun do fortgaangen ass, ass si op Seleukia gaangen an huet vill Leit an der Erkenntnis vu Christus opgeklärt. An eng hell Wollek huet si op hirer Rees begleet. An nodeems si zu Seleukia ukomm war, ass si op eng Plaz ausserhalb vun der Stad gaangen, ongeféier eng Stad ewech, aus Angscht virun den Awunner, well si Gëtzendénger waren. An si gouf (vun der Wollek) op e Bierg gefouert, deen Kalamon oder Rodeon genannt gëtt. Do ass si vill Jore bliwwen an huet vill schwéier Versuchungen vum Däiwel duerchgemaach, déi si op eng passend Manéier duerch d'Hëllef vu Christus erdroen huet. Apostelgeschichten vum Paulus an Thekla 10:11-14

Mir ware fehlerhaft an eisem Verständnis; mir hunn Steng an Holz ugebiet; Gold, Sëlwer a Messing, d'Wierker vu Mënschenhänn; an eist ganzt Liewen war näischt anescht wéi den Doud. Dofir, well mir vun Däischtert ëmginn waren, an esou en Niwwel virun eisen Aen haten, hu mir no uewe gekuckt, an duerch säi Wëllen d'Wollek, mat där mir ëmginn waren, ofgeluecht. Well hie Matgefill mat eis hat, an a sengem Häerz zu eis geréiert gouf, huet hien eis gerett; well hien an eis vill Irrtum an Zerstéierung gesinn huet; a gesinn huet, datt mir keng Hoffnung op Erléisung haten, mä nëmmen duerch hien. 2 Klemens un d'Korinther 1:7-9

An de Männlechen mat der Weibchen weder männlech nach weiblech; - Hie mengt dat; hie nennt eisen Roserei de Männlechen, eis Begierdegkeet de Weiblechen. Wann also e Mann an esou engem Zoustand komm ass, datt hien weder deem engen nach deem aneren vun dësen ënnerworf ass (béid, déi duerch d'Verbreedung vum Brauch an eng béis Erzéiung d'Vernunft bewölken an däischteren), mä éischter, nodeems hien den Niwwel, deen dovunner entsteet, verdriwwen huet a voller Schimmt ass, duerch d'Berouegung seng Séil a säi Geescht am Gehorsam vun der Vernunft vereenegt huet; dann, wéi de Paulus seet, ass an eis weder Männlech nach Weiblech. 2 Klemens un d'Korinther 5:4-6

Sou wéi hien dann och op der Äerd gläich wäert sinn, sou gouf de Judden och fréier gebueden, zwou schéin a gläichwäerteg Geessen ze huelen. Fir datt si, wa se eisen Retter spéider an de Wolleke vum Himmel kommen gesinn, iwwer d'Ähnlechkeet vun de Geessen erstaunt sinn. Allgemenge Bréif vum Barnabas 6:12

Vergiess Bicher vun Eden

Mä wéi de lëstege Satan se gesinn huet, datt se an de Gaart géife goen, huet hien seng Arméi zesummegeruff an ass op enger Wollek opgedaucht, mat der Absicht se ze täuschen. 1 Buch vum Adam an der Eva 28:1

Gott sot weider zu mir: "Wann s du keng Kraaft hues fir ze goen, schécken ech eng Wollek fir dech ze droen an dech um Agank vun hirer Höhl ze landen; dann kënnt d'Wollek zréck a léisst dech do stoen. A wann si mat dir kommen, schécken ech eng Wollek fir dech an si ze droen." Dann huet hien eng Wollek befaol, an si huet mech gedroen a mech bei dech bruecht; an dann ass si zréckgaangen. 1 Buch vum Adam an der Eva 60:23-25

Et ass geschitt, wéi den Enoch et senge Jongen erzielt hat, datt d'Engele hien op hir Flilleke geholl hunn an hien an den éischten Himmel gedroen hunn an hien op d'Wolleke gesat hunn. An do hunn ech gekuckt, an nach eng Kéier hunn ech méi héich gekuckt, an den Äther gesinn, an si hunn mech op den éischten Himmel gesat a mir e ganz grousst Mier gewisen, méi grouss wéi dat ierdescht Mier. Geheimnisser vum Enoch 3:1

An hei hunn ech no ënnen gekuckt a gesinn d'Schatzkammer vum Schnéi, an d'Engelen, déi hir schrecklech Lagerkammeren ophalen, an d'Wolleken, aus deenen se erauskommen an an déi se ginn. Geheimnisser vum Enoch 5:1

An ee vun der Uerdnung vun den Engelen, nodeems hien sech vun der Uerdnung, déi ënner him war, ewechgedréit hat, huet en onméiglechen Gedanken op sech geholl, säin Troun méi héich wéi d'Wolleken iwwer der Äerd ze stellen, fir datt hie menger Muecht am Rang gläichwäerteg kéint ginn. Geheimnisser vum Enoch 29:3

(Freideg) Um sechsten Dag hunn ech menger Wäisheet gebueden, de Mënsch aus siwe Konsistenzen ze kreéieren: eng, säi Fleesch aus der Äerd; zwou, säi Blutt aus dem Tau; dräi, seng Aen aus der Sonn; véier, seng Schanken aus Steen; fënnef, seng Intelligenz aus der Schnellegkeet vun den Engelen a vu Wolleken; sechs, seng Venen a seng Hoer aus dem Gras vun der Äerd; siwen, seng Séil aus mengem Otem a vum Wand. Geheimnisser vum Enoch 30:10

Du héiers d'Wierder vu menge Lëpsen, sou wéi ech d'Wierder vum Här héieren hunn, wéi e groussen Donner onopfälleg mat Wolleken. Geheimnisser vum Enoch 39:7

An ech hunn de Sonnekrees gemooss, an hir Stralen gemooss, d'Stonnen gezielt, ech hunn och alles opgeschriwwen, wat iwwer d'Äerd geet. Ech hunn d'Saachen opgeschriwwen, déi erniert ginn, an all Som geséit an net geséit, déi d'Äerd produzéiert an all Planzen, an all Gras an all Blumm, an hir séiss Geroch, an hir Nimm, an d'Wunnplaze vun de Wolleken, an hir Zesummesetzung, an hir Flilleken, a wéi se Reen a Reendrëpsen droen. An ech hunn all Saachen ënnersicht, an de Wee vum Donner a vum Blëtz opgeschriwwen, an si hunn mir d'Schlësselen an hir Bewaacher gewisen, hiren Opstig, de Wee, deen se ginn; et gëtt a Mooss (sanft) duerch eng Kette erausgelooss, fir datt et net duerch eng schwéier Kette a Gewalt déi rosen Wolleken erofwerft an all Saachen op der Äerd zerstéiert. Ech hunn d'Schatzkammer vum Schnéi opgeschriwwen, an d'Späicherkammer vun der kaler an der fraschter Loft, an ech hunn de Schlësselhalter vun hirer Saison observéiert, hie fëllt d'Wolleken mat hinnen, an erschöpft d'Schatzkammer net. Geheimnisser vum Enoch 40:5-7

Meng Verfolger kommen a gesinn mech net: Eng Wollek vun Däischtert wäert op hir Aen falen; an eng Loft vun décker Däischtert wäert si däischter maachen. Oden vum Salomon 5:4-5

Den Tau vum Här an der Rou huet hien op mech gegoss: An d'Wollek vum Fridden huet hien iwwer mäi Kapp ophiewe gelooss, déi mech stänneg bewaacht huet; et war fir mech zur Erléisung: alles gouf gerëselt an si kruten Angscht; Oden vum Salomo 35:1-3

Well no der Gréisst vum Allerhéchsten, sou huet Hien mech gemaach: an no senger eegener Neiheet huet Hien mech erneiert; an Hien huet mech aus senger eegener Perfektioun gesalbt: An ech sinn ee vu senge Noperen ginn; a mäi Mond gouf opgemaach, wéi eng Wollek vun Dau, a mäin Häerz ass ausgegoss wéi e stréimende Stroum vu Gerechtegkeet, a mäin Zougang zu Him war a Fridden; an ech gouf vum Geescht vu senger Herrschaft gestäerkt. Halleluja. Oden vum Salomo 36:5-8

Den Himmel wäert sech a senge Deeg freeën, an d'Äerd wäert sech freeën, an d'Wolleke wäerte sech freeën; an d'Wëssen vum Här wäert op d'Äerd ausgegoss ginn, wéi d'Waasser vun de Mierer; an d'Engele vun der Herrlechkeet vun der Präsenz vum Här wäerte sech an him freeën. Testament vum Levi 5:18-20